

DE HOE VECHTSTUK

Vrijdag 17 februari om 20u30 in de Komedie
Inleiding om 19u45 door Jens Dewulf (De Zendelingen)

De Voorstelling

Bijna 10 jaar na de dialoog waarmee het destijds voor Hof van Eede (nu DE HOE) begon – “Waar het met de wereld naartoe gaat, daar gaan wij naartoe” – brengt DE HOE opnieuw een dialoog gespeeld door Ans Van den Eede en Greg Timmermans. In die 10 jaar is de wereld wel degelijk ergens naartoe gegaan, en zijn de late twintigers nu late dertigers, bijna veertigers geworden.

‘VECHTSTUK’ begint meteen met een knal – een kletterende ruzie tussen een man en een vrouw, een koppel. De verwijten vliegen in het rond, over banale details en onoverkomelijke breekpunten, over het groot- en kleinmenselijke, wanhopig en woedend. Tot het laatste onvertogen woord gevallen is en de strijdende partijen door hun munitie heen zijn.

Dan begint het stuk écht. Want hoe geraak je terug “on speaking terms” nadat het onzegbare gezegd is? Kan er op de verschroeide aarde nog iets van medemenselijkheid kiemen? Of liefde? Hieronder schuilt een politieke vraag: hoe kunnen mensen die elkaar verbaal mismeeesterden terug op verhaal en tot gesprek komen? Hoe raap je de scherven bijeen zonder je te snijden? Want het blijft spannend: een smeulende veenbrand kan bij de minste windstoot weer opflakkeren.

Pers

“‘Vechtstuk’ is perfect uitgebalanceerd in zijn verhouding tussen het private, het politieke en het filosofische. (...) De manier waarop een banale situatie (een waterlek) uitmondt in een steeds verder uitwaaierende metafoor over de toestand van hun relatie is meesterlijk.” De Morgen ★★★★★

“‘Vechtstuk’ vat op slimme, gevoelige en geestige wijze een moderne (middenklasse)relatie in al haar facetten en nuances. Het koppel op scène komt erachter dat in de oorzaak van hun crisette ook de oplossing schuilt: communicatie en wederzijds begrip. Dat klinkt misschien melig, maar is moediger dan het lijkt. En het maakt het persoonlijke toch weer een beetje politiek.” De Standaard ★★★★★

Interview met Ans Van den Eede

Is het stuk een terugblik naar die eerste voorstelling?

"Was de eerste voorstelling een stuk over een man en een vrouw die de woorden niet vinden om te spreken over wat ze hebben – een prille relatie dus – dan is ‘Vechtstuk’ een soort ‘tien jaar later’: een koppel, een decennium later, in een wereld die veranderd is.

Tegelijk is ‘Vechtstuk’ ook een vormelijk onderzoek naar hoe we onze teksten schrijven, want dat doen we al elf jaar zelf.

Zo merkten we een bepaald patroon op: aanvankelijk gaat alles goed, waarna het verhaal zich ontvouwt tot de boel ontploft. Dat wilden we omdraaien. Wat als een stuk begint met een totale ontploffing en er enkel brokken overblijven?

Hoe kom je weer tot een gesprek wanneer alles is platgebombarderd? Dat zorgt ervoor dat de taal heel anders is. Minder literair, veel directer. Literatuur was altijd onze gids en inspiratiebron, maar in ‘Vechtstuk’ maken we radicaal de keuze om op het scherp van de snede te spelen. Het politieke element is nu iets meer uitgesproken."

Dus jullie trekken het stuk ook open naar de wereld?

"Het verhaal gaat over een vrouw die ooit een depressie had en een man die, terwijl hij zelf met een soort burn-out kampte, heel hard voor haar zorgde. Zij voelt zich beter en wil opnieuw de wereld intrekken, maar hij is bang dat hij niet meer nodig zal zijn.

Die individuele problemen van het koppel zijn tegelijk ook een maatschappelijk-politiek probleem waar veel mensen mee te maken hebben: de eindeloze ratrace en de burn-outs waar we mee kampen. De discussie begint over keukenkastjes en slaat over naar het huis, maar gaat uiteindelijk over de wereld."

Maar jullie raken er wel uit. Kan dat dan met radicale taal?

"We voeren een onderzoek naar hoe je er als koppel, als mensen, nadat alles gezegd is, mee kunt omgaan. Hoe je de polarisering kan te boven komen. Op een gegeven moment zeggen ze: misschien horen we elkaar niet meer omdat het ook rondom ons zo hard stormt.

Het stuk eindigt met een mooie metafoor over een schip dat je varende houdt door steeds opnieuw "ik hou van u" te zeggen. Daarmee vervang je telkens een plank tot je een nieuw schip. Maar je moet het wel zeggen. "Ik hou van je" zijn best radicale woorden."

Hoe verloopt de samensmelting van Hof Van Eede en De Koe tot De Hoe?

"DE HOE werd meer dan de som van twee gezelschappen: we nemen er telkens een jong collectief bij (op dit moment Disappear Here, van Mitch Van Landeghem en Carine van Bruggen) dat volwaardig deel uitmaakt van onze organisatie. Dat intergenerationale aspect van De Hoe is heel fijn: we schipperen voortdurend tussen traditie en vernieuwing. De jonge generatie wil veel leren van DE HOE – en omgekeerd natuurlijk."

(een interview voor Schouwborg Noord)

Credits

Tekst: Wannas Gyselinck & Ans Van den Eede | Spel: Greg Timmermans & Ans Van den Eede | Techniek: Bart Mommerency | Kostuums: Marlene De Smet | met dank aan CAMPO, NONA en Theater aan Zee | Met de steun van de Vlaamse Overheid en stad Gent

THEATER IN DE KIJKER

EEN OF ANDERE RUS // ARSENAAL & HET KWARTIER / FREEK MARIEN

Zaterdag 18 maart om 20u in De Schouwborg

'Een of andere Rus' is een hedendaagse tragedie, geïnspireerd op het leven en werk van Eduard Limonov. Limonov was een straatboefje in Oekraïne, een dissidente dichter in Rusland, een zwerver en butler in New York, een rock-'n-rolschrijver in Parijs en een strijder aan de kant van oorlogsmisdadigers. En dat is maar een selectie. In maart 2020 overleed hij als oppositieleider in Rusland.

In de voorstelling trekt Limonov als tolk en chauffeur van een oorlogsjournaliste door Joegoslavië. Op weg naar oorlogsmisdadiger Karadzic. Gaandeweg verschuift de aandacht van de journaliste naar Limonovs eigen levensverhaal, dat van de Sovjet-Unie naar het Westen gaat, van roem naar val, van strijden met de pen tot strijden met wapens.

Een leven dat geschiedenis, activisme en liefde verbindt met klassebakken als Janne Desmet.

DE VERDRONKEN BALLADES VAN TESTEREP // TG VAGEVUUR & BRUSSELS EXPERIMENTAL

Maandag 13 maart om 20u in De Schouwborg

Twee broers in een vierkant. En toch gaat deze voorstelling alle kanten uit. Als acrobaten de verbeelding de vrije teugels geven, vinden ze een bruisende wereld binnen vier grenzen. Niet altijd zonder risico. Soms is de spanning voelbaar. Soms is het verwarrend. Maar altijd vinden ze elkaar terug. Twee handen op één buik.

Laat je meevoeren op deze heerlijke lofzang op broederschap, verblijden door hun grappig en verrassend acrobatisch spel.

De tweeling en Lucas Enriquez doen al sinds hun achtste samen aan circus. Ze wonnen met hun afstudeer-act 'Tricot' een zilveren medaille op het Festival Mondial du Cirque de Demain en de prijs voor artistieke innovatie op het festival Firco. 'Carré de Je' is de eerste avondvullende creatie van dit veelbelovend duo.